

Rasiny

97 09 11

Pėnigo gabi O. Balzako romane „Tėvas Gorjė“

„Vien tik auksas valdo mes...“ Šitai ^{XXXX}XIX a. pradėiojė rasi J. V. Gėkė tragedijojė „Faustas“. O. Balzako - XIX a. pabaigos ra-
sytojo - literinėj temas galima apibraiži bėtent šis žėckias. Vi-
name žymiai aš savo literinėj ^{ir} sprendžiai, kolka ^{galėj pinigais tici} pėnige gabi
ypa žmogai. Romane galima išbraži dvi potėms: pirma - kaip
pėnigai xardo šėimė, antra - jaunuolė provincialė kulias ^{mb. terealėstingė} ^{šaukis}
tėjė visuomenė. Daugė kolka toji auksa gabi atsiklikėime ro-
mane „Tėvas Gorjė.“

O. Balzako romany pradėta nuo ponio Volė pensioo aprašy-
mo. Šis pensioas - tai tarkėm masytis Paryžėis, ka čia gėpe-
na įvairėj socialėnė padėti ūsimantys žmonės: studentai, nusigy-
vens fabrikantai, net ka torgėmintai ~~šėimė~~. Pagėindimėi gyventojai-
bėno rėptyni, ir „šis rėptynetas buvo ponio Volė vėliai lėpi-
nėliai, kuraimis ~~ir~~ astronomiškai filolėiai jė atverdavo savo dėme-
sė ir rūpinimėsi pagal tai, kiėle kuris mokėdavo ūz ištaikymė.
Tolė pat žmogaus rėktis supratėmas rėšo vėsas rėas atsiklikėimai
susibėrusias bėtybes.“ Kolėj tėilily apibėdinimė tam dėmesė
olėnštymėi randa O. Balzako - „astronomiškai filolėiai“. Tojė

^{dulteris}
visti jas mylejo, del visio ~~ap~~ kaltindamas bet lyg leity, teli ne
jas. Dulteris is pradziy dar rethar ciais atbegdavo pas ting, bet
ne tam, kad ji ~~aplankyty~~. Joms reikijo pinigy. Del Anasta-
zijos ir Delfinos teras Sorijo pardave virus branguis dailitus, ji
jautesi laimingas, galidamas ~~del~~ ~~aukoti~~ del ~~dulteris~~ jis aukoti.

Savo klaidas Sorijo suprato per velai. Jau galidamas mie-
kis patale, j luyz jis mitrazei tos pacios dulteris, Sorijo ~~lyjo~~ ~~xxx~~
~~indgely Rastinjakuai~~ klididamas pasakijo Rastinjakuai apie Anas-
tazijo ir Delfing. Ji nebeuti jz. Ji ~~myle~~ ~~chivino~~ jas.

Ma o dulteris? ^{Ne, jos} ~~ji~~ negalejo aplankyti miestaiuo teras, ~~ji~~
^{baliai buvo suaukoti} ~~nebeu~~ ~~vejai~~. Met paslusi tera karsty susivaro teli kiscios
kuraitos. x d.

Ky ui xz tragody mizy galima kaltinti? ~~ky~~ Tili visuomeny
visuomeny, lewacije pinigis statomas auksciai ir meile, ^{xxx} visuomeny, ? x d.
kur terdas - dorybe.

Keipge xzje visuomenije nuasti savo mizy? Kaip islikti?
Ky pasirinkti: doram ir skurdz, ar ne biete doram ir skurdz,
ar gysventi mihsingai, bet uzinotis branguis sioze kuraitose? ~~ky~~
klausing ir sprenziai litas pagrindinis romano veikejas Eugeni-
jus Rastinjakas.

Rastinjakas bjauerisi ~~po~~ Paryziimi, ky ir pasako ~~o~~ prie bend-
ro piety stalo. Jo manymu, is miestas - miesty nas. Bet, kad ir
labai nepatinka Paryzius ^{Eugenijei} ~~Rastinjakuai~~, ji negali atsispirti sios

roštinis daromas ^{ai} stalos ^{ai} jam: „jei is pradaij pi tik zavejoni havi-
tomis, vašinejanciomis xauloty dieing Eliezj'aus laukais, tai neku-
laus ima ję pavzdeiti.“ Ir Rastinjaku galvoje ~~abubkda~~ ta pra-
žūtinga mintis - iskilti. Jökilti bet kolcia laima. Tura, is
pradaij pi nori tai pasieliti cloue būdu - molytis ir xžiningai
dirbti. Atis jam atvercia du molytojai - ~~ponia~~ Boreau ir Vot-
renas. Nors tai ir labai dūrtingi žmonis (vianas - katrogeninkas, li-
ta- aristokrati), abu jie pasako Eugenijui is esmis to patj. Tik
ponia Boreau ^{ki} žvelka į asuominy rūly, o Votrenas visly isdeisto
kur kas rimiskiau. Pagincine velkontenes mintis buvo ta, kad
reikia žiureti į vyres ir į moteris tik tai taip, kaip į pasto arklus,
nuvartytus palilite juos chvisti bet kurioje perhinlymo stotyje -
taip juo pasielisite toškiny vėrašing. Jo esmis to patj pasako
ir Votrenas, taigi kas O. Palsakas parodo, kad, nors ir la-
bai dūrtingy socialiny padety ucima ne žmonis, ję gyvenimo bū-
das - tolis pat.

Rastinjakas pradeda ruvokti, kad šioje vėxomeneje vėdars leis-
tina, tiklos patirina priemonis. Ji xida ir paraiso laišly, mo-
tinai bei ~~xviciams~~, kuriose skubciai reikalaucija pinigų. Gausy pin-
gų, karta ir savo žimo naxiny laiškais, Eugenijy ima gravaiti
xžine. Ji janciasi, lyg būtų apvoldes žing. Bet, pamatę
savo reichodyje ~~ir~~ graiciai apsirvilleus, ir naujomis pristine-
mis, gerai apxavus, Rastinjakas žimbriso savo dorovingus parnyšai-

mus." Ma, o ^{dar} pamatā, kas j' j', tātad pušmā, gandrīz moteris
atbrīva dēmos, j' šis šmeta š galvas bet kolēns mīnš a-
pē moking ā searīs. ~~Eugenijis jūti vērš ruro galvas stāiga~~
~~palībus; Eugenijis pamācē zēngai; vērš~~

Ma, o mīrus tērvi Gorjō, Raskinjabas suolēci, ~~dar vērš kad~~
~~dalyš; gvarīs nēlō negali ilgai kvēti štoluime pasaulj-~~
~~jē: "Jš kēlryš, kair galitj dīdēdi j'ausmai turpti tōjē~~
~~mēšingōjē, smulkuōjē, pāvdrāktinōšōjē vēršomējē?" ~~Ma~~ Eu-~~
genijis tērvi Gorjō kape, karku rē "pasluktinē jānuo vyrō aōū-
ra", palaidōjā ~~ta~~ vērš jāusmus. Jš nēsprēndzā gremtīs
ar vērš nīro paxēkūi.

^{Ma} Jācē pasluktinēšō romāno puslapišō Raskinjabas zēngai;
vēršō degradāvimo kēkāj. Mōrēdamas ~~ēlētē~~ ēlētē šlētē šōjē anti-
humanīšōjē vēršomējē, j' ^{prīma jōš zācīmō tēryšlēs} pats jōš ~~pasluktinē~~.

Perškaišūš romāng, ar nēstēbau, o karku vērš pasluktinēšō: jēi
O. Balsabas ~~š kēlryš~~ kēlrai objēlityvāi vāizdāvo XIX a. vērš-
omēis gjevīmōg, tār gal vērš dabar, XX-ojō pabāigōjē, gva tōlūj
pōmē vohē, šmōgš gēlānācūj tēl vērš tēvīmēs pīnīgēs, gōrjō, tē-
līnānācūj dūktōis ~~š~~ vērš vēršācēvīmō, anastāsijē vērš delfīnū, mē-
līnācūj tēvūs tōl, kol šē tūrē tūrō, raskinjabas- jōnuolūj,
tōlīstācūj bet kolūā kārva ēlētē j' nērš dōgīs vēršomēis pē-
vēršūj? Mējāc vērš dabar vēršomēis tōlūā anti-humanīšōkē? Mē-
jāc vērš kēlryš "vērš tēl aulšas valdō mus"?

10/10/8

9

97 09 23

Jokūnytos klaidos

1. Pasigybės klaidos:

Rašome	Kodėl?	Pavyzdžiai
vis tik	"vis" visada rašoma atskirai, tik su "gi"-lanku.	vis vien, vis delfo, vis tik.

2. Sluoknybos klaidos:

✓

1. Jis esmės to patį pavaldio ir Vokėnas, tuigi tuo O. Balzahas parodo, kad, nors ir labai skirtingų socialinių padėtį asieva su žmonis, jis gyvenimo būdas¹ toles pat.

1- nereikia brūlišnis, nes ~~nera~~ *gra, bet naud. d. - graudis* praliota turinio jungtis.

Prz.: Tu nei žiūks, nei toles.

2.2) Ji jaučiāsi¹ lyg būtų apvogęs ūimę.

1- nereikia habliūšio, nes "lyg būtų apvogęs ūimę" yra palyginimas išreikšta salinio dalis. Dalyvine aplinklybe "lyg būtų apvogęs ūimę"

Prz.: eina po turinio "jaučiāsi".

Prz.: Ji grauāsi lyg būtų žmogys nužudęs.

3. ~~Stiliumo~~ klaidos:

1) Visuomenę, kurioje pinigais statomas aukščiau už meilę, visuomenę, kur turtas - dorybė (=

3.3) Visuomenę, kurioje pinigais statomas aukščiau už meilę¹; visuomenę, kur turtas - dorybė.

1- reikia habliūšio, nes atitolusi mintis.

Pvz.: Tai toks miškas traukėsis per lietuvių žemę; visai plotai ža-
laig, pavėnė aptems.

Žodyno klaidos?

Rasiny

LD

97 10 2

Žmogaus liūimas

Žemaitis, Biki ir Lazdynų Pelėda

liūnyboje

Visais laikais žmogus sprendė liūsimą: kodėl jis gyvena taip,
o ne kitaip? Kas jį laukia ateityje? Kas lemia tą ateitį? Dievas?
Aplinkybis? Tiesą rašytojas realistiškas - Žemaitis, Biki ir Lazdynų
Pelėda - savo liūnyboje ir sprendžia jį liūsimą: kas įtakoja
žmogaus liūimą, kas kaltas dėl ^{liūtais} nemisiskumo jo gyvenimo?

Tuvo mintis rašytojas abstraktiškai liūnyboje, vaizduodamas džiū-
niausiai valstiečių gyvenimą.

Biki apsalyme "Vilkinė" kaip kontrastą pagrindinei veikėjai
vaizduoja liūto moterį - Grauslėnį, kevi savo vaikus, kai šie
buvo moši, vadydavo elgetautis kad patys išsidirbtų duong. Graus-
lėnė mairūpino vaikai, matėlio motinos pareigos (š kas Biki buvo
ypač svarbu), taigi vyratvėje mairūlė atpildo: vaikai jį išvairi
iš namų duonekaiti. Ką dėl toliu tragiško liūimo galima galinti?
Biki kaltina pačią Grauslėnį, kaip moterį, matėliusį ^{švencausis} šventos parū-